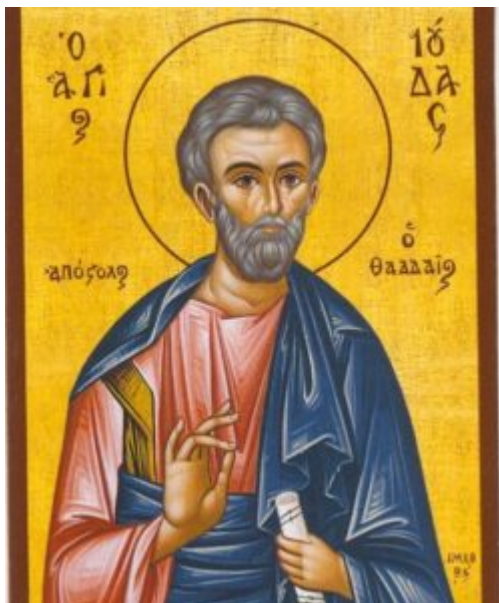

Παράκληση στον Άγιο Ιούδα τον Απόστολο τον Θαδδαίο

Εύλογήσαντος τοῦ ἱερέως ἀρχόμεθα ἀναγινώσκοντες τον ΡΜΒ' (142) Ψαλμόν. Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου, ἐκάθισε μέ ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροῦς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἔπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδίᾳ μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πάσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρος σοί. Ταχύ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἅπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. ἀκουστόν ποιήσον μοί τὸ πρῶν τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοῖ ἠλπισα γνώρισον μοί, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου ἐξελοῦ μέ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κατέφυγον. δίδαξον μέ τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός μου τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει μέ ἐν γῆ εὐθείᾳ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις μέ, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον Αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Παρά Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.
Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Τροπάρια.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Συνοδοιπόρος τοῦ Χριστοῦ θεοφόρος, πλουσίαν χάριν παρ' αὐτοῦ, ἐκκομίσω,
τοῦ ἐνεργεῖν παράδοξα Ἰούδα μοι ὅθεν ταῖς πρεσβείαις σου, πολυμόρφων
κινδύνων, ἐκ παντοίων θλίψεων, καὶ δαιμόνων μαντείας, φύλαττε ζῶντας
ἅπαντας ἡμᾶς, τοὺς σὲ μεσίτην πρὸς Κύριον ἔχοντας.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσωμεν ποτέ, Θεοτόκε, τὰς δυναστείας Σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ
γὰρ Σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τὶς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων Τὶς
δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ Σοῦ· Σοὺς γὰρ
δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν΄ (50) Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τό μέγα ἔλεός Σου καὶ κατὰ τό πλῆθος τῶν
οἰκτιρμῶν Σου, ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς
ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ
γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ
τό πονηρόν ἐνώπιόν Σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις Σου καὶ
νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια
τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι,
πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ
εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τό πρόσωπόν
Σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν
καθαράν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις
μου. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου καὶ τό Πνεῦμα Σου τό Ἅγιον μὴ
ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου καὶ πνεύματι
ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς Σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ
ἐπιστρέψουσιν. Ῥῦσαι με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου,
ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσα μου τὴν δικαιοσύνην Σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις
καὶ τό στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν Σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα

ἄν, ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τό θυσιαστήριόν Σου μόσχους.

Και ο Κανὼν οὐ ἦ ἀκροστοιχίς,
Εὐφρανον Θαδδαῖε θεία χάριτί σου
Εὐάγγελον μέλψαντος τὴν ἄθλησίν σου.

Ὡδὴ α Ἦχος πλ. δ´. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἐχθρῶν ἀνηκέστων τάς προσβολὰς δεχόμενος Ἄγιε, τῇ θερμῇ σου ἐπισκοπῇ προσβλέπω δεόμενος, ῥυσθῆναι τῆς φοβεραῆς μοι Θεάδελφε θλίψεως.

Ὑπάρχων πολύτιμος ἄρωγός, δαιμόνων φατρίας καὶ ἀπάσης ἐπιδρομῆς ἡμᾶς ἀκεραίους διατήρει, ταῖς σαῖς πρεσβεΐαις Θαδδαῖε μοι Ἄγιε.

Φλογίσματα πάθους ὡς ὑετός, ἡμῖν κατασβέσας καὶ χαρίεσαν τὴν ζωὴν, ὑπεσχέθης ἅπασι Θαδδαῖε, αἴτει ἡμῖν τῶν παισμάτων τὴν ἄφεσιν.

Θεοτοκίον.

Ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἐκ τοῦ πονηροῦ, τῶν πάντων προστάτις, Θεοτόκε Χριστιανῶν, προστάτευε ἅπαντας Δέσποινα, τῶν ἀδυνάτων ψυχὰς προσελθόντων σοι.

Ὡδὴ γ´. Οὐρανίας ἀψίδος.

Παθημάτων ποικίλων, καὶ φοβερῶν θλίψεων, πάντας θεραπεύσας θεόφρων, τοὺς προσελθόντας σοι, οὕτως ἀπάλλαξον, πάσης φροντίδος καὶ πόνου, Ἄγιε Θαδδαῖε μοι, τοὺς σὲ δοξάζοντας.

Πῦρ ὁ φθόγγος σου ὤφθη καὶ δασιλῶς φρίττουσα πάντων τῶν δαιμόνων τὰ στίφη, δυνάμει μείζονι ὅθεν κατάστειλον τὴν τῶν παθῶν ἡμῶν στήλην, Ἄγιε Ἰούδα μοι, τῆς παρουσίας σου.

Ἀσφαλέστατον τεῖχος, καὶ συμπαγὲς ἔρεισμα, καὶ ἀναψυχὴ ἐν ἀνάγκαις καὶ καταστάσεσι, γενοῦ Ἰούδα μοι, τῇ ἀγαθῇ σου καρδίᾳ, σπεύδουσι ἐκάστοτε, οἱ σὲ δοξάζοντας.

Θεοτοκίον.

Ράβδος ὤφθη ἀγία, πάντας Χριστῷ ἄγουσα, ὡσπερ Ἡσαΐας προεῖπε Ἄγιώ Πνεύματι, Κόρη Πανένδοξε διὸ τῇ σῆ μεσιτείᾳ, τὸ σκιῶδες φώτισον τῆς

διανοίας μου.

Διάσωσον θαυματουργὲ καὶ θεόπτα πάσης ἀνάγκης καὶ μαντείας τοῦ πονηροῦ ἀλγομήτορος, τοὺς σὲ τιμῶντες Θαδδαῖε μοι ἀθλοφόρε.

Ἐπίβλεπον, ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα

Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμή.

Κακίστου ἐχθροῦ, ἐδείχθης ἰσχυρότερος καὶ πάντας σοφέ, κατέπληξες τοῖς ἔργοις σου καὶ νῦν Μάκαρ προΐστασο τῶν πιστῶς προσελθόντων ταῖς χεῖρες σου καὶ τὸν Σωτῆρα δυσώπει αἰεὶ, διδόναι ἡμῖν πταισμάτων ἄφεσιν.

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Θεῖαν χάριν δεξάμενος, τῇ διακονίᾳ Χριστοῦ πρεσβεύοντας, ἀπαυγάζεις τὴν ζωὴν ἡμῶν, μάκαρ μὴ παρίδης πάσης θλίψεως.

Ἀλγηδόνων παθήσεων, λύτρωσε Θαδδαῖε μοι, τῇ πρεσβείᾳ σου, τοῖς προστάτην καὶ μεσίτην σε, κεχρισμένους μάκαρ πρὸς τὸν Κύριον.

Τεθνεότας σοι ἡγείρας, τῇ ζωοποιῶ ἐλεύσει σου Ἄγιε, οὕτω κράτησον Θαδδαῖε μοι, νεκρωθεῖσαν μάκαρ τὴν καρδίαν μου.

Θεοτοκίον.

Ἰησοῦν τὸν Πανέντιμον, ὃν ἀκαταλήπτως ἐκράτησας, καθικέτευε χαρίσασθαι, τῶν πλημμελημάτων ἡμῖν ἄφεσιν.

Ὡδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Ἐχοντες τὴν σὴν προστασίαν οὐ πτοούμεθα τῶν δαιμόνων καθ' ἡμῶν τάς προσβολὰς διὰ τοῦτο σοὶ προσφεύγομεν Ἰούδα μοι.

Ἐλαμψας ὡς φῶς καὶ ἀκτίσι τῶν θαυμάτων σου, διαλύεις τὴν σκοτόδινον αἰεὶ τῶν λαθῶν ἡμῶν Θαδδαῖε μοι λαμπρότατε.

Μέγας βοηθός, ἠξιώθης ἡμῖν Ἄγιε διὰ τοῦτο σοὶ εὐχόμεθα θερμῶς ἀνελοῦ ἡμᾶς κακώσεων καὶ θλίψεων.

Θεοτοκίον.

Ἄχραντε Ἀγνή, Θεοτόκε Ἀειπάρθενε, ἐξελοῦ ἡμᾶς πολλῶν τε πειρασμῶν, Σύ εἶ

Μήτηρ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν , Πανάγαθος.

Ὡδὴ στ'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Σωμάτων ἔκβαλε πόρρω τὰ ἄλγη τῶν πρὸς σὲ μετὰ σπουδῆς προσελθόντων καὶ τῶν ψυχῶν ἀσωτείας τὸ βάρος, τὸ καταθλίβον ἡμᾶς ἀνακούφισον, Θαδδαῖε μοι θαυματουργέ, τῆ θερμῆ σου πρεσβεία πρὸς Κύριον.

Ρυσθῆναι τοῦ μοχθηροῦ πανουργίας καὶ ἀπάσης ἀπειλῆς καὶ κακίας καὶ σκληροτάτων ἡμᾶς συμπτωμάτων, Χριστὸν δυσώπει παμμάκαρ Ἰούδα μοι, ὅτι ἀρίστην πρὸς Αὐτὸν παρρησίαν κρατεῖς Ἁγιότατε.

Τοῖς πάθεσι δασιλῶς ἀστερόπτα, ἀνεδείχθης ἰατρὸς καὶ προστάτης τῶν πληγωμένων θερμὸς ἀντιλήπτωρ καὶ ἐλατήρ τῶν δαιμόνων Θαδδαῖε μοι προσφεύγοντες πάντες ὑμῖν, ἀρωγὴν καθ' ἐκάστην προσμένομεν.

Θεοτοκίον.

Σοὶ πάντες, ἀναφωνοῦμεν Παρθένε καὶ βοήθειαν ἐτοίμην ζητοῦντες, πάσης ἀνάγκης τῷ βίῳ καὶ πάντες τῆ χάριτί σου ἐνθέως λυτρούμεθα, Θεοσωτῆρα Μαριὰμ διὰ τοῦτο ἀεὶ Σὲ γεραίρομεν.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ θεόπτα, πάσης ἀνάγκης καὶ κακίας τοῦ μοχθηροῦ πολεμήτορος καὶ δυσωπῶ σὲ Θεάδελφε ἀθλοφόρε.

Ἄχραντε ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Αἴτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τοῖς τῶν θαυμάτων σου μάκαρ πυρσεύμασιν ἀποδιώκεις παθῶν τὴν ἐπίθεσιν καὶ βρῶσιν καὶ χάριν οὐράνιον καὶ χαρμοσύνην παρέχεις Θαδδαῖε μοι, διὸ ἐξυμνοῦμεν σοι ἅπαντες.

Προκείμενον.

Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον Ματθ. Ι' (1-8)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα μαθητάς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Τούτους ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς,

παραγγείλας αὐτοῖς λέγων· Εἰς ὁδὸν ἔθνῶν μὴ ἀπέλθητε καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε Πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ. Πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε λέγοντες Ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, νεκροὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.

Δόξα.

Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Προσόμοιον.

Στίχ. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνομημά μου.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθεμένοι.

Ρήμασι ἐκόσμησας τὴν σὴν ζωὴν φωτοδότα καὶ πολλοὺς διέσωσας, λύσσης τοῦ ἀλάστορος τοῦ ἐχθρότατου· ἀφειδῶς πᾶσι γὰρ δίδεις τὰς ἰάσεις διὰ τοῦτο σοι δεόμεθα. Ἰασαι Ἅγιε τῆς ψυχῆς ἡμῶν τὴν κατήφειαν καὶ λύτρωσαι τῶν θλίψεων, πάντας ἐξ ἡμῶν διαφύλαξον, εἰρήνην παρέχων ἡμῖν καὶ καλωσύνην ἀγαθὴν, ὥσπερ παμμάκαρ Θαδδαῖε μοι ταῖς σαῖς ἀντιλήψεσι.

Ὡδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἀκαθάρτων δαιμόνων, σοὶ καθεῖλες παμμάκαρ πᾶσαν τὴν δύναμιν, πᾶσας τὰς μεθοδείας αὐτῶν τὰς ἀλλοτρίους ἐπιτυχῶς κατετρόπωσας, διὸ παράσχου ἡμῖν τὴν ἰατρειάν ταύτην.

Φωτισμὸν ἡμῖν αἶτει καὶ δεινῶν προβλημάτων τὴν παλινόρθωσιν καὶ βίου εὐπραξίαν καὶ πᾶσαν εὐλογίαν, ἐκ Θεοῦ μάκαρ Ἅγιε, τοῖς προσελθοῦσι ἀεὶ τῇ σῇ σεπτῇ πρεσβείᾳ.

Προκοπὴν μετάνοίας καὶ καρπούς μοι φανέρωσον μάκαρ Ἅγιε δολείας ἀμαρτίας, ἐκβάλλων τὴν ἀπάτην ὡς προστάτην ἐδέχθημεν Θαδδαῖε μοι ἐκλεκτέ, Θεοῦ εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἐν ἀγκάλαις κρατοῦσα, ὥσπερ νήπιον Κόρη τὸν ἀπερίγραπτον, δεινῶν με τοῦ

Βελίαρ διάσωσον ἐν τάχει καὶ Θεῶ μοι συνέδεσε, δι' ἐναρέτου ζωῆς, Παρθένε Θεοτόκε.

Ὡδὴ η´. Τὸν Βασιλέα.

Σῶσον με μάκαρ ἐκ τοῦ ἐχθροῦ μεθοδείας καὶ διάσωσον ἀεὶ ἐξ ἁμαρτίας τὴν καταστραφεῖσαν, Θαδδαῖε μοι, ψυχὴν μου.

Ἀπὸ σκυμβάλων καὶ μεθοδείας καὶ πλάνης διαφύλαττε Θαδδαῖε ἄλωβήτους τοὺς ἐπιζητούντας τὴν σὴν ἐπιστάσιαν.

Σωματικῶν μοι καὶ ψυχικῶν παθημάτων, τήρει ἄτρωτον Θαδδαῖε μοι τρισμάκαρ, τοῦ καρκίνου πάθος, ἐν λόγῳ θεραπεύσας.

Θεοτοκίον.

Φώτισον Κόρη, τὴν ασθενοῦσαν ψυχὴν μου, σβέσον πάθει καὶ πλείσταις ἁμαρτίαις, ἵνα Σὲ δοξάζω τὴν Κεχαριτωμένην.

Ὡδὴ θ´. Κυρίως Θεοτόκον.

Θαυμάτων ἐξαισιῶν, Σὲ ὁμολογοῦμεν, μὴ διαλάθης παρέχων εὐδόκιμα, ἐνὶ ἐκάστῳ Θαδδαῖε μοι βοηθήματα.

Ὡς θεῖος τοῖς ἀνθρώποις καὶ δεινὸς ἐκφάντωρ, θαυματουργὲ καὶ ἐξάρχα Θαδδαῖε μοι, ὑπὲρ ἡμῶν τὴν Τριάδα ἀεὶ ἰκέτευε.

Τριάδος νῦν τῷ θρόνῳ παρεστῶς τρισμάκαρ, εὐχετηρίους ἀφθόνως προσάγαγε, ὑπὲρ τῶν πάντων δεήσεις τῶν εὐλαβούντων σε.

Θεοτοκίον.

Ἀπάλλαξον τὸν νοῦν μου, Μῆτερ Θεοτόκε ἐκ λογισμῶν ἀντιθέτων τοῦ πύθωνος καὶ τὴν καρδίαν μοι Ἄχραντε διάσωσον.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ

ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν· τὴν ὄντως Θεοτόκον Σὲ μεγαλύνομεν.

Καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια,

Χάριν ἀναβλύζεις ζῶσα πηγὴ καὶ τοὺς ἀσθενοῦντας θεραπεύεις ὡς ἰατρὸς-δίδου ἡμῖν ῥῶσιν, ἀγάπην καὶ ὑγείαν τρισμάκαρε Θαδδαῖε τῇ ἀντιλήψει σου.

Θεῖος ἀνεδείχθης ὡς μαθητῆς, λαμπρότητα βίου, διαφαίνων ἀπὸ παιδὸς καὶ τοῖς θαύμασί σου πολλοὺς ζωοποίησας, ἀξίως ἐφημίσθης, μάκαρ Ἰούδα μοι.

Χαίροις Ἀποστόλων ὁ ἀδελφὸς καὶ τῶν Βασιλέων ἐγκαλλώπισμα ἱερὸν- χαίρεις τῶν χαρίτων ἢ ζωηφόρος κρήνη, Ἰούδα μοι τρισμάκαρ, πάντων βοήθεια.

Νόσους ἰατρεύεις ὀδυνηρὰς καὶ καρκίνου νεῖκος, χαρισάμενος συμπαθῶς, δίδου ἡμῖν χάριν, ἐν βίῳ καὶ ὑγείαν, Θαδδαῖε μοι παμμάκαρ, τῇ ἀντιλήψει σου.

Δίδου τὴν πρεσβείαν σου πρὸς Χριστόν, τῷ πιστῷ λαῷ σου, σοὶ Θεάδελφε ἱερέ, δύναμιν καὶ πίστην, ἀγάπην καὶ γαλήνην καὶ πᾶσαν εὐθυμίαν, πρὸς βίον μείζονα.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἢ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τῷ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (Τρίς).

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ ἀγίῳ Πνεύματι,

καὶ νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν· Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρί...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τό ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τό θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τόν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μή εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλά ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β´.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τὴν ἰκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπί Σοί γάρ πεποιθήαμεν. Μή ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδέ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἄλλ' ἐπίβλεψον καί νῦν ὡς εὐσπλαχνος καί λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σύ γάρ εἶ Θεός ἡμῶν καί ἡμεῖς λαός Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου καί τό ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καί νῦν.

Τῆς εὐσπλαχνίας τήν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μή ἀστοχήσομεν, ῥυσθείημεν διά Σοῦ τῶν περιστάσεων· Σύ γάρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Απολυτίκιον.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Χριστοῦ σέ συγγενῆ, ὧ Ἰουδα εἰδότες καὶ Μάρτυρα στερρόν, ἱερῶς εὐφημοῦμεν, τὴν πλάνην πατήσαντα καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντα ὅθεν σήμερον τὴν παναγίαν σου μνήμην ἐορτάζοντες, ἀμαρτημάτων τὴν λύσιν, εὐχαῖς σου λαμβάνομεν.

Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Θεαδέλφων τὸ μεῖον καὶ Μνηστῆρος τὸν Δεύτερον, τὸν Θαδδαῖον ἔχων προστάτην γηθοσύνως δοξάσομεν θαυμάτων γὰρ παρέχει δωρεὰς καὶ πλήττει ἀσθενείας μιὰς καὶ καρκίνον ἀπαλλάττει τῆς συνοχῆς, τοὺς εὐσεβῶς προστρέχοντας δόξα τῷ σέ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργούντι διὰ σοῦ, πᾶσιν ἰάματα.

Ἐκτενῆς καὶ Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν το ἕξις

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου Σὲ νεκρόν.

Θεῖος ἀθλοφόρος γεγονώς καὶ θαυμάτων πλήθη δωρήσας, μάκαρ Θαδδαῖε μοι, πάσης καταστάσεως καὶ ἀλγηδόνοσ πικρᾶς καὶ δαιμόνων κακώσεων καὶ κακοδοξίας καὶ μαγείας λύτρωσας, τοὺς προσελθόντας σοι ἔχεις γὰρ πολλὴν παρρησίαν πρὸς τὸν Βασιλέα τῶν πάντων, ἐκζητῶν ἀπάντων τὰ αἰτήματα.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τάς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς Σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξον με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν,

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς,
Ἄμήν.